

Πασχαλινές περιφορές εικόνων

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Η Κυριακή του Πάσχα καθώς και η Διακαινήσιμος Εβδομάδα θεωρείται η κορυφαία περίοδος του ετήσιου λατρευτικού κύκλου της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας. Επόμενο είναι, κατά την περίοδο αυτή, να πραγματοποιούνται έθιμα μοναδικά και ποικίλα κατά τύπους, με χαρακτήρα έντονα λατρευτικό αλλά και πανηγυρικό. Κατεξοχήν, τις ημέρες αυτές, η ψυχή πλημμυρίζει από την συναίσθηση της θείας προστασίας και της ισχύος του Κυρίου των δυνάμεων επί του θανάτου που με τόσο πανηγυρικό τρόπο διακηρύσσεται το βράδυ της Αναστάσεως.

Ένα από αυτά τα έθιμα είναι οι περιφορές εικόνων γύρω από τα χωριά με πομπή. Το βαθύτερο νόημα είναι η προσδοκία εξασφάλισης προστασίας από κάθε κακό.

Σε πολλές περιοχές της Ελλάδας πραγματοποιείται αυτό το έθιμα, κυρίως όμως

στις περιοχές της ανατολικής Μακεδονίας.

Στην Καλή Βρύση της Δράμας, παραδείγματος χάριν, την Πέμπτη της Διακαινησίμου, μετά την τέλεση αγιασμού στο ξωκλήσι του προφήτη Ηλία, σχηματίζεται πομπή με μορφή λιτανείας με επικεφαλής την εικόνα της Αναστάσεως. Υπό τους συνεχείς ήχους ενός σήμαντρο που κρατούν δύο άτομα, γυρίζουν ιεροτελεστικά όλο το γεωργικό σύνορο του χωριού, σταματώντας κατά διαστήματα σε 7 προκαθορισμένα σημεία, τα οποία σηματοδοτούνται από ξωκλήσια και προσκυνητάρια, όπου αναπέμπουν ευχές και δεήσεις για βροχή και για προστασία από το χαλάζι που είναι ιδιαίτερα επικίνδυνο την εποχή αυτή για την παραγωγή.

Ύστερα από πεντάωρη πεζοπορία, ακολουθώντας άλλοτε αγροτικούς δρόμους και άλλοτε μονοπάτια ή διόδους μέσα από καταπράσινα χωράφια, καταλήγουν στα κοντινά μεταξύ τους ξωκλήσια του Αγίου Γεωργίου και του Αγίου Βλασίου, (άγιοι προστάτες των κτηνοτρόφων και των γεωργών αντίστοιχα) όπου επαναλαμβάνονται ευχές και δεήσεις. Ακολουθεί διασκέδαση μέχρι αργά το βράδυ με γκάιντες και ντέφια.

Στο Νέο Σούλι Σερρών, την ημέρα της εορτής του Αγίου Γεωργίου, γίνεται αναπαράσταση του γνωστού θαύματος της δρακοκτονίας, όπως παριστάνεται στις εικόνες και περιγράφεται στα δημοτικά τραγούδια, και στη συνέχεια σχηματίζεται μεγάλη πομπή από παιδιά που κρατούν εικόνες από όλες τις εκκλησίες του χωριού.

Με επικεφαλής τον ιερέα, γυρίζουν γύρω-γύρω το χωριό υπό τους ήχους και εδώ σημάτων και με σχετικούς στίχους που συνεχώς επαναλαμβάνουν ρυθμικά οι εικονισματάρηδες παρακαλώντας για πλούσια παραγωγή:

Χριστός Ανέστη,

αληθώς Ανέστη,

γάλα στα χωράφια

μέλι μες στο αμπέλι

κούρβουλο καλάθια.

Σε τέσσερα αιωνόβια δέντρα, αντίστοιχα στα ισάριθμα σημεία του ορίζοντα, ο ιερέας «υψώνει», τοποθετεί δηλαδή αντίδωρο σε μία οπή που ανοίγουν στον κορμό του δέντρου, δεσμεύοντας έτσι και εγκλείοντας, όπως πιστεύεται, κάθε κακό που μπορεί να απειλήσει το χωριό. Τελευταίος και εδώ σταθμός, το ξωκλήσι του

προφήτη Ηλία. Την επιστροφή των εικονισματάρηδων ακολουθούν χοροί και τραγούδια και στη συνέχεια ομαδικά αγωνίσματα στο γήπεδο του χωριού.

Το ύψωμα των δέντρων αποτελεί λατρευτική συνήθεια, γνωστή σε αρκετά μέρη. Τα δέντρα αυτά θεωρούνται ιερά, για αυτό και είναι σεβαστά από όλους, αφού μάλιστα πολλές παραδόσεις κάνουν λόγο για τιμωρία ασεβών που κατέστρεψαν τέτοια δέντρα ή έκοψαν κλαδιά τους. Ιδιαίτερα γνωστά είναι τα «υψωμένα» από τον Άγιο Κοσμά τον Αιτωλό, όπως λέγεται, δέντρα στην περιοχή της Καρδίτσας.

Περιφορά εικονισμάτων και σταυρών τους οποίους έχουν δέσει μαζί με χορτάρια πάνω σε ψηλά κοντάρια καθώς και «ύψωμα» δέντρων γίνεται την Πέμπτη, επίσης της Διακαινησίμου, στην Κάτω Ορεινή Σερρών, όπου μάλιστα το έθιμο αυτό συνδυάζεται και με θυσία αρνιού, ένα άλλο εξαιρετικά ενδιαφέρον έθιμο της λαϊκής λατρείας.

Ανάλογες με τις παραπάνω ως ενδεικτικά παραδείγματα, είναι και οι περιφορές που συνηθίζονται και σε τα άλλα μέρη, όχι μόνο την εβδομάδα της Διακαινησίμου αλλά και σε άλλες μέρες της ευρύτερης πασχαλινής περιόδου.

Πηγή: pemptousia.gr